

להפוך את הרע לטוב

הקדמה

בפרשות הקודמות מסופר, שאברהם ויצחק נשבעו לאבימלך שיחיו איתו בשלום. על שם השבועה קראו לאותו מקום באר **שבע**. בפרשתנו יעקב יוצא מבאר שבע לחרן. על הליכתו של יעקב אבינו לחרן אומר הכתוב: "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֶרֶן." (כח, י)

פירוש

המדרש בבראשית רבה מפרש: "מבאר שבע – מבארה של שבועה" יעקב לא רצה להישבע לאבימלך כפי שעשו אברהם ויצחק כדי לא לעבד בדור אחד את כניסתם של בני ישראל לארץ. על ידי שבועת אברהם לאבימלך התעכבה כניסתם של בני ישראל לארץ 7 דורות. [כי מאברהם עד כיבוש ארץ סיחון ועוג על ידי משה רבינו עברו ז' דורות]. ועל ידי שבועת יצחק לאבימלך התעכבה כניסתם בעוד דור אחד. [כי מיצחק עד כיבוש הארץ על ידי יהושע עברו גם כן ז' דורות, ונמצא שנתעכבה כניסתם בעוד דור אחד לאחר הז' דורות מאברהם].

השאלה המרכזית

מדוע אברהם ויצחק כרתו ברית עם אבימלך ויעקב לא רצה בכך?

הביאור

- **אברהם ויצחק** - עבודתם הייתה לגרום לכך שהרע לא יפריע לעבודתם הקדושה. ולכן הם כרתו ברית עם אבימלך כדי שלא יפריע להם.
- **יעקב** - עבודתו הייתה לברר את הרע. הוא לא היה יכול להשלים עם מציאות הרע בעולם, כפי שנראה בהליכתו לחרן. המטרה הפנימית לחרן הייתה כדי לברר את הרע שם. ולכן הוא לא כרת ברית עם אבימלך כי רצה לברר את הרע ולא להשלים איתו.
- אברהם ויצחק לא חששו להישבע לאבימלך כי באמת לא השבועה היא זו שגרמה לעיכוב בכניסת בני ישראל לארץ, אלא שמצד עבודתם נשארה עדיין מציאות הקליפה בתוקפה וישותה, וזה מה שמנע את הכניסה בפועל לארץ. דווקא לאחר גלותו של יעקב לחרן – "חרון אף של מקום" ועבודתו שם בבירור ענייני הקליפה והפיכתם לקדושה הייתה יכולה להיות כניסתם של בני ישראל לארץ.

ההוראה לחיים

עבודה שלנו במשך הגלות דומה לעבודתו של יעקב – בירור וזיכוכ העולם. להפוך את הרע שבעולם לטוב! על ידי העבודה הזו נזכה לבניין בית המקדש השלישי שהוא כנגד יעקב, בקרוב ממש!

ליקוטי שיחות, חלק י, ויצא א